

Prima instanță: Judecătoria Grigoriopol (jud: N. Costin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Popov, A. Minciună, M. Moraru)

ÎNCHEIERE

18 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Petru Moraru

Oleg Sternioală

examinând chestiunea pricind admisibilitatea recursului declarat de Cacicovschii Valeriu împotriva deciziei din 01 iulie 2015 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Cacicovschii Valeriu, intervenient principal SRL „Vicaur-C” împotriva Consiliului mun. Chișinău privind contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La data de 22 noiembrie 2013 Cacicovschii Valeriu s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenient principal SRL „Vicaur-C” privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că Direcția generală transport public și căi de comunicații a Consiliului mun. Chișinău a eliberat SRL „Vicaur-C” permisul nr. 398 din 04.04.2011 privind amenajarea parcajului de uz public.

Consideră că actul respectiv este ilegal, deoarece conform art. art. 9, 15, 41 Cod Funciar, în coroborare cu prevederile art. art. 14, 19, 20 al Legii privind administrația publică locală, loturile de pământ se eliberează de Consiliul mun. Chișinău. Deci, susține reclamantul că permisul a fost acordat cu încălcarea dispozițiilor art. art. 4, 8, 13, 16 al legii cu privire la zonele și fâșiile de protecție a apelor râurilor și bazinelor de apă din 27.04.1995 și a protecției zonei căilor ferate.

De asemenea, a menționat că Consiliul mun. Chișinău nu a alocat în folosința SRL „Vicaur-C” terenul pe care trebuia să fie construită o parcare și nici nu a încheiat vre-un contract de folosință a lotului de teren între SRL „Vicaur-C” și Primăria mun. Chișinău.

Afirmă reclamantul că cererea prealabilă din 11.11.2013 adresată Consiliului mun. Chișinău a fost respinsă.

Solicită reclamantul anularea permisului nr. 398 din 09.04.2011 și obligarea pârîntului de a nu permite amenajarea autoparcării cu suprafața de 0,08 ha, deoarece trece pe calea de acces la casa reclamantului.

Prin hotărârea din 19 martie 2015 a judecătoriei Grigoriopol s-a respins acțiunea înaintată de Cacicovschii Valeriu.

Prin decizia din 01 iulie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Cacicovschii Valeriu și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 14 septembrie 2015 Cacicovschii Valeriu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea hotărârilor instanțelor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, ilegală și pasibilă de a fi casată.

Menționează că instanța de apel, la examinarea pricinii, a aplicat eronat normele de drept material și de drept procedural, nu a aplicat legea care trebuia a fi aplicată, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a pricinii.

Conform art. 434 CPC recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Conform materialelor pricinii, decizia instanței de apel a fost pronunțată la data de 01.07.2015 și expediată în adresa participanților la proces la data de 14.07.2015 (f.d.139), iar recursul a fost declarat la data de 14.09.2015, adică în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Cacicovschii Valeriu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cacicovschii Valeriu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

În această ordine de idei, Completul Colegiului reține că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă,

instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiență probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cacicovschii Valeriu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Cacicovschii Valeriu împotriva deciziei din deciziei din 01 iulie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători:

Petru Moraru

Oleg Sternioală